

Afgeleid tijden het duiken

De duiker

De duiker was een 48-jaar oude vrouw die 20 jaar geleden als open water duiker gebrevetteerd was, maar sindsdien niet meer gedoken had. Ze had onlangs een tweede open water cursus gevolgd.

Ze was 1,70 lang, woog 104 kg en had een body mass index (BMI) van 36. Ze was pasgeleden 20 kg kwijtgeraakt en viel nog steeds af, maar ze was tijdens deze zevendaagse live-aboard trip in Australië niet aan het diëten.

Het incident

De tweede duikdag vertelde de duikster dat ze “helemaal overweldigd was toen ze aan het fotograferen was”. Ze keek niet meer op haar meters en realiseerde zich op 30 meter dat ze nog maar 70 bar ademgas over had. Haar duikbuddy gebaarde naar haar om op te stijgen, dus ze begon dit doelbewust te doen. Ze vertelde dat ze zich zorgen maakte en vastbesloten was om niet naar het oppervlak te schieten. Ze begon aan een gestage opstijging.

Op 14 meter keek ze om zich heen en kon in eerste instantie haar buddy niet vinden. Ze zag haar luchtvoorraad kleiner worden. Eindelijk kwam zo op 6 meter met nog ongeveer 20 bar lucht over. Ze koos ervoor een veiligheidstop te maken en hield haar meter de hele tijd met argusogen in de gaten. Zodra ze de stop gemaakt had, had signaleerde ze haar buddy om langs de opstijglijn naar boven te gaan. Ze ging op een langzame en gecontroleerde manier naar boven, maar zei dat haar gedachten maar maalden en dat ze zich opgelucht voelde toen haar dieptemeter in de buurt van de nul kwam.

Aan het oppervlak blies de duikster haar trimjacket op, keek op haar meter en zag dat haar duikfles helemaal leeg was. Ze vertelde: *'Het was een 30 meter duik en ik was erg in verlegenheid gebracht. Mijn duikbuddy zei niet veel, maar ik kon zien dat hij zich aan me ergerde. Ik heb hem nooit verteld hoe dichtbij ik was om volledig zonder lucht te komen zitten, maar ik heb uitgebreid mijn excuses aangeboden en hem verteld dat ik dat nooit meer zou doen. Ik heb er met een andere duiker, een voormalig instructeur over gesproken en hem verteld wat er gebeurd was. Hij vertelde me dat hij ooit ook eens die vergissing had begaan - zich had laten meeslepen door wat hij aan het doen was en vergeten had op zijn meters in de gaten te houden. Ik dacht: 'Wauw, en jij bent duikinstructeur!' Het was een schol voor mij hoe gemakkelijk je vergeet rekening te houden met je diepte. Ik heb mezelf bezworen om tijdens toekomstige duiken bij mijn buddy te blijven en mijn meters in de gaten te houden.'*

Analyse

Deze duikster had geluk dat ze zich realiseerde hoe laag haar flesdruk was op het punt waarop ze dat deed. Veel langer op die diepte en ze zou waarschijnlijk helemaal geen lucht meer gehad hebben voordat ze aan het oppervlak terug was. Bij DAN ontvangen we ieder jaar rapportages van fatale ongevallen met duikers die niet zo veel geluk hadden. Zonder lucht komen te zitten leidt niet automatisch tot de dood, maar als het gepaard gaat met paniek en een te snelle opstijging, wat waarschijnlijk meer voorkomt bij onervaren duikers, kunnen de gevolgen ernstig zijn.

Een Australische studie volgde duizend recreatieduikers en stelde vast dat in vergelijking met duikers die met een heleboel lucht boven kwamen duikers die weinig lucht meer hadden meer dan 20 keer zo verbaasd leken te zijn over hoe weinig lucht ze nog maar over hadden. Met andere woorden: net als de duiker in dit incident hadden ze gewoon geen aandacht aan hun meters besteed.

Onlangs ben ik na een lange onderbreking, weer met onderwaterfotografie begonnen. In de afgelopen paar jaar heb ik veel gedoken, maar zonder een camera. Het eerste wat ik opnieuw ontdekte was wat een volkomen afleiding een camera kan zijn als je iets vindt wat je wilt fotograferen. Het is dan heel gemakkelijk te vergeten je diepte of lucht in de gaten te houden en dit is een van de redenen waarom DAN zonder enige terughoudendheid sportduikers adviseert met een buddy te duiken. Bij dit incident signaleerde een buddy de duikster voordat ze helemaal zonder lucht kwam te zitten en vergezelde haar naar het oppervlak en kon haar zo nodig assistentie verlenen.

Met deze duikster ging het op het nippertje goed, ze leerde een waardevolle les, bleef in leven en kan nog steeds duiken. Kalm blijven tijdens de opstijging, dicht bij haar buddy blijven en haar trimvest aan het oppervlakte opblazen waren allemaal essentiële elementen die ervoor zorgden dat het incident geen

kwelijke gevolgen had.

Er is nog een aspect aan dit voorval dat ontzettende relevant is voor moderne duikers. In de vroege dagen van de onderwaterfotografie, toen duikers fotorolletjes met 24- of 36 opnames gebruikten, waren waterdichte camera's een behoorlijke investering en was het veel gebruikelijker toen dat duikers heel ervaren waren voordat ze hun eerste camera kochten. Tegenwoordig echter, zoals deze duikster ons laat zien, pakken zelfs pas gebrevetteerde duikers de nu goedkope hobby van de onderwaterfotografie op - zelfs voordat ze een tijdens vele duiken goed ontwikkeld, situationeel bewustzijn hebben ontwikkeld. Deze relatieve onervarenheid en de afleiding die een camera biedt zorgen voor een onveilige combinatie onderwater. Nieuwe duikers, die hun camera mee willen nemen onderwater, wordt dan ook geadviseerd om hun duikplan met hun buddy door te spreken voordat ze het water in gaan en een zorgvuldige afweging te maken van de grotere kans om afgeleid te worden.